

[Grethe Kindberg Jørgensen]

digt, og til sidst har man undergravet alt vedrørende politiets arbejde.

I kundgørelserne, som hr. Wilhjelms henviser til, og som han i bemærkningerne udtaler skulle være offentlige, er der mange ting, som udmærket godt kan være offentlige. Som hr. Knud Lind sagde, gør det jo ikke spor, at det kommer frem, hvilken uniform politiet skal have, om den skal være sort eller grøn. Det gør heller ikke noget, at det kommer frem, hvad politiet skal have i timen for dit eller dat. Det er noget, som jeg mener i allerhøjeste grad kan være offentligt. Man kan også for politiets vedkommende sige, at folk jo kan læse tjenestemandsløven. Den er lige ved at svare til de punkter.

Noget helt andet er, at der findes i disse kundgørelser ting, som bl.a. omhandler landets sikkerhed, hvis politiet får brug for militæret osv. Jeg kan ikke rigtig se, at det behøver at være offentligt tilgængeligt. Jeg mener, at det absolut må være undergravende for vort lands sikkerhed. Der er tilrettelæggelses- og opklaringsarbejde, bl.a. i forbindelse med BZ-sagerne. De er efterhånden nævnt mange gange fra denne talerstol. Hvordan forholder politiet sig i visse situationer osv? Det kunne jo været rart, hvis BZ'erne i forvejen vidste, hvilken vej politiet kom. Så havde de ikke nogen problemer, så behøvede de ikke engang at grave underjordiske tunneler.

Hvorfor forslagsstillerne ønsker retningslinjerne fremlagt, har jeg meget svært ved at forstå, og begrundelsen, at man ikke uden denne fremlæggelse for offentligheden kan føre en demokratisk diskussion, er for mig at se fuldstændig uacceptabel.

Efter CDs opfattelse er politiets opgave, må jeg endnu en gang slå fast, at beskytte borgerne, og retningslinjerne i kundgørelsen vedrørende denne beskyttelse må absolut bibeholdes som ikke tilgængelige for alle.

Jeg har bemærket hr. Wilhjelm's klage til præsidiets, og til det skal jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med præsidiets. Selvfølgelig skal folketingets medlemmer have en vis adgang til kundgørelserne. Spørgsmålet er bare, om den kundgørelse, de har brug for, skal stå fremme på hylden, eller andre skal bede om den. Jeg har lidt svært ved at se, at der kan være det helt store problem i det.

Forslagsstillerne omtaler i bemærkningerne noget med orange samling. Der er nok

mange her i salen, der ikke aner, at der er en del af kundgørelserne, der er orange. Men de 2 grønne er stadig væk grønne. At den orange del er trukket ud af samlingen af rigspolitichefen, må jeg over for hr. Wilhjelms oplyse – i hvert fald efter mit kendskab til kundgørelserne – er simpelt hen en beskyttelse, som hører ind under registerloven, en kodebeskyttelse. Jeg synes da, det ville være positivt – hvis man kan forstå ironien i det – hvis vi fik fremlagt disse koder, således at alle kunne gå ind i det centrale kriminalregister og andre registre og derved få oplysninger om naboer og venner og bekendte, folketingsmedlemmer osv. Så var vi jo ude over de problemer. Så er der ikke længere noget, der er hemmeligt, og det er vel det, man vil opnå med dette forslag.

Jeg skal ikke bruge flere ord på forslaget, kun sige, at jeg ikke tror, at hr. Wilhjelms er i tvivl om, at CD ikke kan støtte forslaget.

Aase Olesen (RV):

Da det radikale venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, ikke kan være til stede for øjeblikket her i salen, skal jeg blot på partiets vegne sige, at vi er interesseret i offentlighed omkring politiets arbejde i videst muligt omfang, og derfor vil vi gå positivt ind i et udvalgsarbejde om dette forslag.

Wilhjelms (VS):

Jeg skal først takke for den temmelig uforbeholdne tilslutning fra SF og det radikale venstre, men også for dog en vis positiv holdning hos socialdemokratiet, venstre og fremskridtspartiet til dette forslag.

Forleden havde folketinget en debat, hvor så at sige alle partier præciserede meget stærkt, at retssikkerhed havde meget at gøre med borgernes krav på at kende retningslinjerne for myndighedernes arbejde og afgørelser, og det vil sige retningslinjerne for myndighedsudøvelsen. Vi var ikke uenige i den præcisering, men man må nok spørge sig, om noget kan være vigtigere, hvad det angår, end netop retningslinjerne på politiets område: retten for den enkelte til at kende betingelserne for politiets anvendelse af staven, af tåregas, af hunde, af detentionsanbringelse, af skydevåben osv. eller retten for offentligheden, for pressen til at kende betingelserne for f.eks. militærets indsættelse imod borgerne til rene politiopgaver i fredstid eller betin-